

LONDENSE WALVIS WAS MINDER DWAAS DAN ZIJN BAZEN

Zakenbank JP Morgan staat in haar hemd met gepruts van handelaar 'de Londense Walvis'. Naar nu blijkt hebben leidinggevendenden van de bank dubieuze pogingen gedaan om de miljardenverliezen af te dekken.

"De walvis hangt aan de harpoen!" Als een onverschrokken walvisjager presenteert Jamie Dimon (57) zichzelf in juli vorig jaar aan een groep studenten die stage komt lopen bij de bank. De topman van JP Morgan zegt dat hij een probleem met een verlies van een beurshandelaar, bijgenaamd de Londense walvis, "uit de weg heeft geruimd". "De walvis is uitgedroogd. Gecremeerd. Ik ga haar as begraven als het allemaal voorbij is."

De zelfverzekerde woorden van Dimon vallen goed bij de studenten die hij te woord staat in een blinkende wolkenkrabber. Het pand op Madison Avenue heeft de bank in 2008 voor een spotprijs in handen gekregen door de overname van het in dat jaar omgedonderde Bear Stearns. De redding van de zakenbank maakt het straatschoufje uit Queens in geen tijd tot de meest populaire bankier in de VS. In het Witte Huis, op Wall Street en ver daarbuiten. 'De minst gehate bankier', aldus een meer nauwkeurige omschrijving van de *New York Times* uit die tijd.

Maar in werkelijkheid is Dimon geen voorbeeldige bankier of walvisjager die korte metten maakt met dwaze medewerkers. Uit een vorige maand verschenen onderzoek van de Senaat blijkt dat topmanagers en riskmanagers van de bank grote steken hebben laten vallen die uiteindelijk hebben geresulteerd in een miljardenverlies op derivatenposities.

Topbankiers blijken het probleem intern onder het tapijt geschoven te hebben. Toezichthouders zijn om de tuin geleid. En daarna, als de media de affaire aan het licht brengen, zijn beleggers en analisten op het verkeerde been gezet. Dat roept vragen op over de integriteit binnen de grootste bank van de VS. De reeks van misstanden wordt de bank zwaar aangerekend door de onderzoekscommissie van de Senaat die overtuigend, maar verontrustend werk heeft afgeleverd.

PANIEK IN LONDEN

Vier jaar lang is Bruno Iksil de gevierde man binnen de Londense vestiging van JP Morgan. Een paar keer

per week komt de Fransman per trein vanuit zijn woonplaats, even buiten Parijs, om geld te verdienen voor de bank en zichzelf. Iksil handelt in derivaten, vaak exotische afgeleide beleggingsproducten. Hij is de grootste speler op een markt van in totaal \$10 biljoen groot.

Al snel krijgen de activiteiten van Iksil mythische proporties. Zo wordt hij 'De Walvis' genoemd vanwege de golven die hij in gang zet met zijn enorme transacties. Ook wordt hij 'Voldemort' genoemd, de slechterik uit de Harry Potter-serie, vanwege zijn grote macht op de beurs. Niet lang daarvoor heet de jaarlijks met miljoenen beloonde handelaar nog 'De Grotbewoner'. Iksil werkt jarenlang onder de radar, komt af en toe zijn veilige heenkomen uit om een zeer risicovolle transactie te doen om vervolgens weer te schuilen. De transacties die uitlopen op een fiasco vinden plaats binnen de Chief Investment Office Londen, een afdeling van 425 man, die ironisch genoeg moet waken over het risicobeheer. Verspreid

